

Bitva Kvasiny 2021

Datum	25. - 27. června 2021	
Pořádal	SHŠ Selago z.s.	Kvasiny
Zúčastnili se	Kalif	Bojující
	Donny	Bojující
	Zdenál	Bojující
	Šimon	Přihlížející
	Gastorm	Bojující
	Sára	Přihlížející
	Klárka	Přihlížející
	Honza junior	Bojující
	Anet	Bojující
	Danča	Přihlížející
	Freddie	Bojující
	Adam	Bojující
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Tak konečně, po dlouhé, téměř roční odmlce jsem se konečně rozhodl někam jet. A abych v tom nebyl úplně sám, překecal jsem bráchu Donnyho a vzal syna Šimona. No překecal... Když mne děcka lákala, Donny prohlásil, že pokud pojedu, přidá se také. Navíc, jednalo se o poslední bitvu, kam bych jel naposledy jako hejtman, protože už nadále jsem nebyl ochoten Lucius vést a téměř po 12 letech jsem se rozhodl do dalších voleb na předsedu skupiny nekandidovat. Tou dobou, už probíhaly rozpravy o novém vedení (Donny versus Gastorm), ale v tu chvíli ještě rozhodnuto nebylo. Dnes již víme, že po dlouhých a úmorných jednáních byl zvolen Donny, s čímž se samozřejmě lidé kolem Gasstorma nedokázali srovnat a na konci onoho roku 2021 to vyústilo v jejich částečný odchod, především tedy mezi příznivce.

Pátek 25. června 2021

Donny mne a Šimona vyzvedl odpoledne po práci. Naložili jsme věci a vyrazili jsme směr Svitavy, kam již to dopoledne vyrazili Honzík s Freddie, kteří tou dobou již v zámeckém parku v Kvasínách, společně s Adamovými silami, měli postavený celý náš tábor. Asi hodinu po nás z Brna vyrazila Aneta s Gasem a Sárrou a také Zdenál s Worlíkem. Asi kolem sedmé jsme dorazili na místo. Ubytovali jsme se, já jsem provedl drobné postavební úpravy stanu, převlékli se do kostýmů a šli pozdravit své kamarády, především Boskovice.

V průběhu večera jsme, hlavně s Freddieho pomocí, domluvili spojenectví na nadcházející bitvu, kde společně s Boskovicemi, Umbrou a ještě s někým, měli společně bojovat pod korouhví Špernaka, na počest zemřelého Jakuba ze Špernaku, a velením Adama z Dobřenic. Také ten večer došlo k dojednání s Boskovicemi, na žádost lidí z Umbry Verty, dohody o pasování Michala, hejtmána Umbry Verty na rytíře, které mělo proběhnout následující den, ihned po bitvě.

Sobota 26. června 2021

Ráno jsme vstali, rozkoukali jsme se a šli na nácvik. Po nácviku jsme si dali ještě soukromou pochodovku na zopakování povelů a následně jsme se postupně začali chystat na průvod. Ten taky někdy před polednem vyrazil. Já se Šimonem jsme zůstali v táboře, společně ještě s Gasem a Sárrou, kteří vařili polévku. Odpoledne pak proběhly turnaje a nakonec samozřejmě i bitva, kterou jsem si suprově užil. Asi třikrát jsem si vyhodil koleno, ale stálo to za to. U těch raňáků na druhé straně jsme si opravdu vydobili respekt. Aby také ne, když jsme měli to nejdůležitější, co v bitvě bývá – přesilu. Šimona mi hlídali Boskovice a určitě to bylo opravdu náročné, protože jim neustále někam odbíhal. Tu za mnou, tu za kamarádem, kterého si tam našel.

Po bitvě jsem lidem zakázal se vysvléct a odvedl jsem je k Boskovickým stanům. Tam jsem měl, určitě velice zajímavý a vzletný proslov, ve kterém jsem přikázal Michalovi z Umbra Verty pokleknout a pana Tomana z Boskovic jsem požádal, aby jej pasoval na rytíře. Tak se také stalo. Poblahopřáli jsme novému rytíři Michalovi a ten slíbil, že po večeri vyvalí sudy a pohostí nás. Neměl jsem mu věřit. Po té, co jsem uspal syna a přišel do Boskovického tábora, to bylo asi kolem půl jedenácté, jsem tam téměř nikoho nenašel a z informací, které jsem tam posbíral, jsem se dozvěděl, že jak Obiš, tak Michal, to kolem desáté zapíchli a šli spát. Já to následně také moc neprotahoval, společnost u našich stolů byla již také unavena, a tak jsem to někdy kolem půl dvanácté zalomil i já.

Neděle 27. června 2021

Ráno jsme si pobalili věci, rozloučili jsme se a vyrazili směr Brno.

klf